

אשית עצות בנפשי

שיחות זפנינים

ממורינו ראש

הישיבה שליט"א

פרשת ויקהל שקלים

תשפ"ד

שיעור ליל שישי
תצוה תשפ"ד

מתוך שיעור ליל שישי
ערב שבת שקלים תשפ"א

שבת בצל הרה"י
מפי אחד המשתתפים

לשמיעת השיעורים
קול ברסלב: 079-70-400-66

- פנימו -

יוצא לאור על ידי תלמידי היכל הקודש
בני ברק יצ"ו

להערות והארות: USHISEB@GMAIL.COM

ליל שישי פרישת תצוה תשפ"ד

בבארא פארק יצ"ו

בן אדם שהוא במרה שחורה רק יתעצבן יותר כשישימו אותו במקום שמח, אבל גם אם הבן אדם שבור לרסיסים ולא רואה שיוצא ממנו משהו, שיבוא לאנשי שלומינו בפורים ויתחזק, כשהוא ישמע להודיע להודיע להודיע להודיע, לא יבושו ולא יכלמו לנצח, הוא יבין שכל מי שמקווה ומייחל ולא מתייאש לא יבוש, לא מדברים על אלו שכבר מאוד הצליחו וזוכים להתפלל וללמוד כראוי, ועושים את רצון השם כפי שצריך, אלא מדברים כאן על אלו שלא זכו לשום קדושה ועבודה, אבל הם מייחלים, אצלנו שרים את השיר הזה קצת יותר מהיר עם קצב, כל הענין של רבינו זה ענין זה, להודיע לכל העולם כולו, שעצם זה שמייחלים ומקווים ומבקשים, להם אומר הכתוב חזקו ואמצו, אף אם לא זכה לשום קדושה ולשום עבודה, אבל הוא לא עוזב את רצונו.

לשון רצון טוב

בשבוע שעבר בסעודה שלישית דיברנו מענין זה, על הפסוק ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי, ורש"י כותב, אשר ידבנו לבו, לשון נדבה,

העיקר תקווה

אצל אנשי שלומינו בחג הפורים שרים לאט את השיר 'להודיע להודיע...'. ומקור השיר האיטי אצל אנ"ש מגיע משיחה בשיחות הר"ן, בשיחה כ"ו: ענה ואמר, כתוב בתהלים, חזקו ואמצו כל המיחלים לד', ומדייק רבינו 'כל המיחלים' דייקא, אפילו אם אינכם זוכים לשום קדושה ועבודה חס ושלום, רק מייחלים לבד, אף על פי כן חזקו ואמצו ואל תפלו משום דבר שבעולם יהיה איך שיהיה. רבינו אומר שהפסוק אומר, חזקו ואמצו, אף אם לא זכיתם לכלום, אעפ"כ תתחזקו, בעצם זה שאתם מייחלים ומבקשים, וזה מה ששרים להודיע שכל קוויך לא יבושו, גם אם עובר עלי מה שעובר, ואני לא רואה שאי פעם יצא ממני משהו, אני כל כך רוצה להיות ירא שמים ולהיות יהודי פשוט אבל עובר יום וחדש ושנה וכלום, אעפ"כ אני נמצא בגדר 'כל קוויך', אני מקווה ומייחל להקב"ה, והסוף יהיה שלא יבושו ולא יכלמו לנצח.

לשמוע אצל אצל אנ"ש להודיע להודיע

אנשים מתכננים שבליל פורים ילכו לשם ובבוקר לשם, ואילו בפורים קטן לשם וכו', מחפשים קצת שמחה, אבל זה לא יעזור, כי

ולכן יתחייבו לעשות שם משהו ענק, אבל כל עוד שזה היה קטן שמעו את ההתבודדות שאנשים התבודדו שם בציון, אחד הסיפורים היפים שמוהרא"ש סיפר שהיה לי מזה הרבה פעמים הרהור תשובה, שבקלוזי באומן היו הרבה בחורים שהסתובבו שם, והגבאי של הקלוזי תמיד צעק על הבחורים, הרי בחורים לא חושבים תמיד שיש כאן מישהו שסידר את הכסאות ואת הספרים, והוא גער בהם, ואחרי זה כולם היו שומעים אותו בהתבודדות שאומר: למה אני צועק למה אני כועס, מה הבחורים אשמים, מה אני רוצה מהם, למה אני גוער עליהם כל הזמן, והבחורים שמעו וחשבו שמחר הוא כבר לא יצעק עליהם ולא יגרש אותם, אבל הוא המשיך בשלו, ולמחרת שוב שמעו אותו בהתבודדות איך שהוא בוכה על זה, ומוהרא"ש היה מסיים את הסיפור ואומר: זה חסיד ברסלב, כי לא משנה מה אתה עושה ואיפה אתה נמצא, אף אם נכשלת יש לך לשון, ותגיד להקב"ה שאתה רוצה להיות טוב, רצון טוב, רבש"ע אני לא רוצה להגיע לכדי כעס, רבש"ע אני רוצה להגיע לבית כנסת כל יום להתפלל שחרית מנחה מעריב, אני רוצה להיות יהודי.

לא תיכננתי לשבת על במה

אנשים שואלים למה אני מדבר מדברים כאלו פשוטים, של שחרית מנחה מעריב, ושואלים מתי אעלה כבר את הקהילה שלי לרמה גבוהה יותר, אני רוצה קודם להגיד לכם שזה לא הקהילה שלי, זה שלכם כמו שלי, מוהרא"ש אמר לי לתת שיעורים אז אני נותן שיעורים, לא הגעתי להיכל הקודש כדי לשבת על הבמה ולתת שיעורים, היה לי חבר טוב שלמד בישיבה של אבא שלי, ר' יודל, הוא גר היום בקריה, הוא למד אצל אבי, אבא שלי כותב ספרים על כל מסכתות הש"ס, זה לא ספרים של חידושי תורה שראו בספר אחר וחושבים אחרי זה שחשבו את

והוא לשון רצון טוב. והכוונה שיש לאדם את 'לשונו' ואומר בזה שהוא רוצה שיהיה לו רצון טוב, בן אדם רוצה להיות טוב, זה מה שהקב"ה רוצה לתרומה, פעם אחד אומר לי בחור, אני לא יכול לראות את עצמי עם זקן, אמרתי לו אבל אתה יכול לבקש על זה, הוא שואל איך מבקשים, אמרתי לו אם ח"ו אתה מביא סכין ורוצה לגעת בדיוקנא קדישא, תגיד רבש"ע קח ממני את הרצונות, תעשה לי נס, שאני כן ירצה להיות עם זקן ופיאות כראוי, הרי מדובר במישהו שהוא ירא שמים והוא יהודי והוא רוצה לעשות רצון השם, אבל הוא שמע שבהרבה קהילות לא מקפידים על זה אז הוא גם לא רוצה להקפיד, אבל ברצון הפנימי בוודאי שהוא רוצה להיות עם הזקן, אומר לו רבינו תהיה חזק עם הרצון, וזה לשון רצון טוב, תגיד עם הלשון שלך, שאתה רוצה להיות טוב, אותו דבר זה עם תפילות, יש אנשים שבשבת מתפללים, אבל באמצע השבוע יש להם הרבה עסקים, והם חושבים שהם לא יכולים לעשות את מה שצריך, דהיינו לעצור את הכל, וללכת להתפלל, אבל לפחות תרצו, תבקשו, תייחלו, זה הדרך לבניית בית המקדש, אשר ידבנו לכו, עם רצון טוב, תגיד עם הלשון שלך שאתה רוצה להתפלל כל יום שחרית מנחה מעריב.

חסיד ברסלב – שמדבר עם לשונו אל השי"ת שרוצה להיות טוב

הציון באומן היה פעם מקום מאוד קטן, וכל אחד היה יכול לשמוע מה שאנשים דיברו בהתבודדות, היום זה כבר מקום גדול, וכעת מתכננים לעשות עוד יותר גדול, להכניס את כל זהר בציון, הרי יום יבוא ויצטרכו לעשות את זה, כי בסוף כל היהודים יבואו לרבינו לציון, לפעמים שואלים אותי למי מוהרא"ש העביר את מגילת סתרים ומה כתוב שם, אני יכול להגיד לכם דבר אחד שכתוב שם, שלפני ביאת המשיח יבואו כל עם ישראל לאומן,

הגן עדן בהיכל הקודש

אני מודה להקב"ה על הנס שעשה איתי שבאותה שנה לא נסעתי ראש השנה לאומן, כי אם הייתי נוסע זה היה בחינת שבירת הכלים, מי שמבין קצת את השפה מבין, הרי הקב"ה ברא עולמות קודם שברא את העולם הזה, כדברי חז"ל בונה עולמות ומחריבן, אבל לא יכלו להתקיים בגלל שבירת הכלים, כשיהודי מתלהב ועושה דברים מדי מהר ואחרי זה עובר עליו רדיפות והתנגדות הוא נופל לגמרי, והיה לי נס שלא נסעתי, ואחרי סוכות חזרתי שם לבית כנסת, וכל כך החייתי את עצמי שם, הרי אצל סבא שלי אני הנכד הכי גדול בן אחר בן, וניהלתי שם את הכל, ולכן כל כך נהניתי שמצאתי פינה שקטה, אני יכול לבוא ולשבת מאחורה ולהתעטף עם הטלית שלי ולהתפלל בשקט, ומצאתי אשר בנחל שגורם לי לדבר אל השי"ת, והיה לי משניות, ממש הייתי בגן עדן, אחרי זה אמר לי מוהרא"ש שאפתח ישיבה ושאתן שיעורים, אבל הקהילה כאן לא שלי, זו לא היתה המטרה, אני אורח כאן בהיכל הקודש, ואדרבה מי שרוצה... אנשים שואלים אותי אם אני יכול לתת להם רשות לפתוח בית כנסת היכל הקודש, אני לא מבין מה רוצים ממני, מי שרוצה שיפתח ויתחיל להשקות את הציבור עם חיזוק, מוהרא"ש אמר לי לדבר לבחורים, ולדבר עם האברכים בענין שלום בית, אבל שום דבר לא שלי.

צריך המון יראת שמים להתפלל במנין

ושואלים אותי למה אני לא לוקח את הציבור למדרגה הבאה, למה אני מדבר כל הזמן משחרית מנחה מעריב, קריאת שמע ונטילת ידיים, ומקווה, ולדבר עם השי"ת כמה מילים, התשובה לכך היא, כשהדברים האלו יהיו מסודרים אצלכם נלך הלאה, תגידו לי אם זה כבר מסודר ונעלה מדרגה, אבל מה לעשות שבינתיים עוד צריך הרבה

זה לבד, זה ספרים עמוקים על סוגיות קשות שבש"ס, ואבא שלי הקים את הישיבה כדי לעזור לסבא שלי עם התלמידים, אבל הוא לא היה בנוי לזה כי הוא היה תלמיד חכם ולא הבין איך הבחורים לא בנויים ככה, בסוף זה נסגר, וכך הייתי חבר טוב של ר' יודל, דיברתי איתו הרבה, ואחרי החתונה הוא גם גר בווליאמסבורג לידי, נפגשנו באותו בית כנסת ליד הבית שלי, והוא היה אומר לי שיש בית כנסת יפה של חסידי ברסלב, שאבוא לשם בסעודה שלישיית ואני מאוד יהנה שם, לא ידעתי בכלל שזה היכל הקודש ושזה של מוהרא"ש, הלכתי לשם ונהניתי, ישבו שם כעשרה אנשים ברחוב ראבלינג ממש ליד הבית שלי, היה שם בית כנסת קטן פחות מחצי מהגודל של הבית כנסת כאן בבארא פארק, נכנס שם שולחן אחד, כפשוטו וכמשמעו, זה היה הבית כנסת הראשון של היכל הקודש בווליאמסבורג, התפללתי שם כמה שבועות, ובינתיים ר' נתן המפיץ הביא לי אשר בנחל, הכנסתי את זה לכיס, ונסעתי לקאנטרי, והמכתבים האלו הדליקו את הלב, זה היה דבר מעניין, כי מוהרא"ש אף פעם לא הדפיס אשר בנחל בכרך קטן, רק גדולים, ורק את הכרך אשר בנחל חלק כ"ז אמר מוהרא"ש למפיצים שידפיסו גם בקטן, ואני קיבלתי כזה קטן, כרך כ"ז, לא ידעתי בכלל מי כותב את זה, אבל קראתי את המכתבים וכל כך נהנתי, זה נכתב בשפת לשון קודש קלילה, אני ידעתי דבר אחד שצריך להחביא את זה, החבאתי את זה מתחת לכרית שלי, מתחת לטלית קטן של לילה, באותה תקופה הייתי מלמד, והייתי נוסע בבוקר נסיעה של שלש דקות מהקאנטרי של סבא שלי עד לתלמוד תורה, וכשחזרתי בערב דיברתי כמה דקות עם אשתי ומיד חזרתי לספר הזה, לא עזבתי את הספר, וקראתי בשקיקה מכתב אחרי מכתב, ואחרי הקיץ לא יכולתי לחזור להיכל הקודש, כי התחילו לדבר כל הזמן מראש השנה...

הגבאי וצועק בקול: 'נו, שא' מי הפריע יותר לכל הבית כנסת... ברור שזה שצעק לפני כולם, הגבאים צריכים הרבה לבקש מהשי"ת לדעת מה להגיד ואיך להגיד, אם יש איזה קבוצה שמדברת באמצע הבית כנסת צריך לדעת איך להגיד להם שיצאו לדבר בחוץ. אני נהנה שלכל הפחות הגבאים מספרים ומוכנים לשמוע, גבאי אחד סיפר לי שהוא רוצה לספר את האמת, שראש הישיבה ידע, מישהו הביא ספל חדש לבית כנסת, ואמרתי לו שהוא לא ביקש רשות להביא את זה, ולקחתי לו את זה, והוא נעלב, והגבאי אומר שהוא לא יודע אם עשה טוב או לא, אבל למעשה הוא לא ביקש ממנו רשות, ואני שואל אותו מי צריך לבקש ממך רשות אם להביא ספל חדש לבית כנסת, אני הייתי מאוד שמח אם מישהו היה מביא ספל חדש לישיבה, הרי מה התפקיד של הגבאי, הגבאי צריך לרומם את האברכים, לתת להם מילים טובות, כי הם כבר מקבלים מספיק בבית מהאשה, בבית כנסת צריך רק לחזק אותם, לא מגרשים אנשים מהבית כנסת, אני לא רוצה לפרט שמות, אבל יש אברכים שבגלל שלא גירשנו אותם לפני חמש עשרה שנה הם היום אברכים חשובים, כי כשהם מגיעים לגיל שלושים וחמש - ארבעים, כבר לא מדברים בתפילה, יש להם כבר בית עם ילדים ויש להם על מה לבקש.

לא ראינו אינו ראייה

והעיקר מה שהגבאים צריכים לעזור, זה על שחרית מנחה ומעריב במנין, כי לא רואים את מי שלא מתפלל, פעם אחת התקשר אלי רב אחד ואמר, מה אתה עושה בישיבה ולמה צריך את זה, אמרתי שאני לוקח בחורים שלא הניחו תפילין וגורם להם להניח תפילין ולא הוב את הקב"ה, אמר לי הרב, אין דבר כזה, מי לא מניח תפילין? אמרתי לו הרי חז"ל אומרים 'לא ראינו אינו ראייה', זה כמו שמישהו יכנס לבית כנסת ויחלק עלונים על

הרבה חיזוק על ענין ג' התפילות ביום במנין, אולי אתם לא יודעים על מה אני מדבר, כי אתם לא רואים את אלו שלא מתפללים רק את אלו שמתפללים, כשאתם עושים שמחה אתם רואים את כל האחים והגיסים מגיעים לבושים יפה, ונראה הכל בסדר, אף אחד לא רואה מה קורה בכל בוקר, כשהאברך חייב להיות בעבודה בשבע בבוקר, הוא צריך המון המון יראת שמים כדי לקום לפנות בוקר, וללכת למקוה ולהתפלל במנין, ואולי אף ללמוד את השיעורים.

שהגבאים יחזקו בדיבורים פשוטים

אני אומר את הדברים האלו לכל אלו שמדברים דיבורי חיזוק בהיכל הקודש, שלא להרחיב בדברי תורה יפים, אלא לחזק אותם בדברים הפשוטים, כמו שחרית מנחה מעריב עם מנין, לדבר מזה שוב ושוב, ובכלל צריכים הגבאים לדעת שתפקידם ליתן חיזוק לאברכים, הרי האברך ברח מהבית והגיע לבית כנסת כי הוא עובר בבית מה שעובר, אברך סיפר לי שהוא עושה הכל בבית, הוא מגיע בליל שבת לבית כנסת אחרי שהוא בישל הכל וניקה את הבית וכו', והוא מגיע להתאושש ורק רוצה להביט על התקרה וזהו, ומגיע הגבאי ומתחיל לנדנד לו שיתפלל, הרי הוא רק רוצה לנוח לפני שהוא מקבל התקף עצבים, זה לא בדיחה בכלל, בהתחלה היו כאן גבאים שאם היו רואים שמישהו יושב עם הטלית על הכתפיים, היו מרימים לו את הטלית ומניחים על הראש, הרי האברך שעושים לו את זה כורח והולך הביתה.

אני לא מדבר על אלו שמפריעים בבית כנסת, על זה צריך לתת שיעור מיוחד לגבאים איך לטפל בזה, כי לפעמים צריך לבדוק טוב מי מפריע יותר זה שמשוחח או הגבאי שמשתיק אותו, כי לפעמים אברך אחד משוחח בשקט עם זה שיושב לידו, ואז מגיע

איתא בזוה"ק, אעא דלא סליק בי נהורא מבטשין ליה, אם רואים שיש עץ עבה שאי אפשר להבעיר את זה, חובטים בו ועושים מזה קיסמים קטנים וכך אפשר להדליק את העץ, ואומר ר' שמעון בזוהר שאותו דבר זה עם גופו של אדם גופא דלא סליק ביה נהורא דנשמתא, יהודי שהוא לא נדלק בתבערת הקדושה, וקשה לו לבוא כל יום לבית הכנסת, והוא קצת צוחק מהתמימות של שחרית מנחה מערב ומאמירת תהלים, מבטשין ליה, מתחיל לעבור עליו מה שעובר עליו, ואז הוא פונה להקב"ה וחוזר לבית הכנסת.

להתפלל לפני שמגיע כתיב

למה צריך לחכות שיקרה משהו ושיעבור אליכם משהו? נבוא כולנו לבית הכנסת, ונבקש על זה מהקב"ה: רבוננו של עולם אני רוצה לבוא כל יום להתפלל שחרית מנחה מעריב במנין, אני רוצה להיות יהודי פשוט, עכשיו כבר נהיה יותר קל להתפלל מנחה, היום נהיה יותר ארוך, ולא חייבים לרוץ באמצע העבודה למנחה, אפשר להתפלל אחרי זה, וכך נחסוך נסיונות של מנחה באמצע העבודה, אנשים חושבים שהפגישה יותר חשוב להם, הרי אין להם משגיח ומנהל שיעקוב אם הם מתפללים, ורק כשמגיע מצב של 'כתית', ומתחיל לעבור עליו מה שעובר עליו, אז הוא נזכר שיש בית כנסת, וגם לזה צריך זכות גדול, כי ברגע שעובר עליו משהו והוא פונה לדיין שלו או לרב שלו ולמורה דרך שלו ושואל אותו מה לעשות, אם יש לו זכות עונה לו המורה דרך שיבוא לבית כנסת ויתפלל שחרית מנחה מעריב, סביב הדברים האלו צריכים להיות כל היום של היהודי, יהודי הולך לישון בלילה הוא מיד צריך לעשות חשבון, מה יש לי לעשות מחר, מתי אני מתפלל שחרית, ואם אסע אחה"צ מתי אתפלל מנחה לפני הטיסה או אחרי הטיסה או באמצע, ומתי מעריב, כל היום של יהודי

ארגון המסייע לחולים, ומישהו יגיד לו, איפה יש חולים? מי ראה בכלל חולים? אתה סתם מדומיין שיש חולים, מי רואה כאן מישהו חולה? למה אתה מביא כל מיני פתגמים של רפאנו ד' ונרפא וכדו', אין חולים בכלל, ככה זה נראה, והאמת היא שחייבים המון חיזוק על שחרית מנחה מעריב.

לכת אל הקב"ה קודם ביאת זמנים קשים

אסור להמתין שרק כשנגיע לעת הדחק, ולא יהיה לנו מה לעשות ולאן לברוח, רק אז נרוץ אל הקב"ה, יהודי חייב ללכת אל ד' לפני שמגיעים הזמנים הקשים, לפני שמתחיל לעבור עליו מה שיעבור עליו, וזה מה שכתוב בפרשתינו, ויקחו אליך שמן זית זך כתיב למאור, הקב"ה אומר למשה רבינו שיביאו שמן מזיתים שכתתו, מוהרא"ש היה מדבר תמיד מדברי המדרש כאן, חז"ל אומרים, מה זית הזה כל עוד שהוא באילן מגרגרין אותו ואח"כ מורידין אותו, ונחבט, ואח"כ מעלין אותו על הגת, ואח"כ דכין אותו, ואח"כ מקיפים אותו בחבלים, עד שיוצא שמן טהור, כך ישראל, מורידים אותו מהעץ וחובטין בו, ודורכין וסוחטין וכופתין וטוחנין אותו ואח"כ הוא חוזר בתשובה, והקב"ה עונה להם. כשיהודי נסחט הוא חוזר אל השי"ת, אבל מי שחכם לא צריך לחכות שיקרה לו משהו ורק אז לקחת תהילים וללכת אל הקב"ה, מוהרא"ש היה אומר אם תבדקו בבית כנסת תראו, מי הם האנשים שאומרים תהלים באמצע השבוע - אני לא מדבר מתלמידי היכל הקודש שאומרים כל יום את היום תהלים - תראו שרק מי שיש לו צרה מסתובב עם תהלים, אבל מי שהכל טוב לו, לוקח במקום זה איזה ספר עם חידושי תורה נחמדים, שהוא יוכל לספר איזה סיפור איזה רעיון יפה, מי הם האנשים שמקבלים על עצמם לא לדבר בתפילה, אלו שמרגישים כתיב.

להשאיר כאן דורות הלאה למען ד' ותורתו, אנחנו חיים כאן כמה שנים, ומשאירים דורות שיעלו את הנשמה שלנו עוד יותר גבוה ועוד יותר גבוה, בשעה שהם יניחו תפילין ויעשו מצוות, צריך הרבה להתפלל על זה.

להישמר מראיות אסורות בבית ומחוצה לה

צריך על זה 'לשון רצון טוב', לבקש על כך מהשי"ת, וגם לבקש שלא נכעס, שנרגיע את הדם הרוחח, רבינו אומר בספר המידות, באות בנים, הבנים שוטים כשאביהם כעסן. לפעמים אנשים מגיעים הביתה ורואים את הילדים רוקדים וצועקים, האברך רוצה שקט, והוא חושב שהילדים רוצים להכעיס אותו, הילדים לא רוצים להכעיס, הם סך הכל שמחים ועליזים ובריאים, והאבא נכנס וצועק עליהם, נו, אל תצעק, נו, אל תזיז, נו נו נו, והרבה הורים רוצים רק להשתיק את הילדים וקונים להם דברים לצפייה, וזה סכנה גדולה, מי שרוצה דורות ישרים צריך לשמור את הבית שלו, ולא להכניס שום דבר הקשור של טכנולוגיה, המשרד זה משרד והבית זה בית, גם במשרד צריך לבדוק טוב טוב האם זה כפי ההלכה, יהודי צריך להיות שמור בקדושה, ואסור ח"ו לצפות ראיות אסורות, וכמה כסף שיעשה הוא יפסיד הכל אם זה לא לפי התורה ואם הוא ח"ו נכשל בעבירות, בסוף יש חורים וכל הכסף נוזל החוצה, הכל מגיע מראיות אסורות של ניאוף, כפשוטו וכמשמעו, כדאיתא בזוה"ק שמי שמזלזל בפירוורי לחם זה מביא עניות וכל שכן מי שמזלזל בפירוורי המוח, כשיהודי רואה ראיות אסורות ופוגם בכרית בטיפי המוח, בסוף רודף אותו עניות, יהודי חושב שהרויח מאה מיליון דולר, פתאום הכל נעלם בעיסקה כושלת, צריך מאוד להיזהר בכל הכלים הטכנולוגיים, שנוכל לשמור על העיניים, לא שווה כלום, אבל לא זה הנושא כאן, העיקר מה שאני רוצה לדבר, זה לשמור את הבית ואת הילדים, לא להכניס

ירא שמים צריך להיות סביב התפילות שלו.

תפילה במנין – שפע ובנים טובים

מוהרא"ש היה אומר מי שמתפלל במנין יהיה לו דבר שבמנין, יהיה לו פרנסה בשפע, הנסיון קשה מאוד, אבל צריך להתגבר על זה, כי יש מניינים בריוח, והיהודי צריך להחליט, אלו החיים שלי, זה הפרנסה שלי וזה השלום בית שלי, ועל ידי זה יהיה לי נחת מהילדים, רבינו אומר בספר המידות, הספר הקדוש של רבינו זה כמו שו"ע בשבילנו, שולחן ערוך הרב, רבינו מביא הרבה דברים שהם מדברי חז"ל ופוסק כמותם בספר המידות, רבינו אומר: מי שיש לו בית הכנסת ואינו נכנס לשם להתפלל גורם גלות לבניו. יהודי שיש בית כנסת בעירו והוא לא הולך לשם להתפלל, יהיו לידיו חיים של גלות, ואפשר להבין את זה בפשטות, כי ברגע שיהודי לא נמצא בבית כנסת והילדים לא רואים שהוא שייך לקהילה ולבית כנסת, הם כבר יכולים לעזוב את הכל, אני שומע לאחרונה שאברכים קונים בתים באיזורים שאין שום זכר ליהדות, וזה פלא גדול, פעם היו שומעים ככה רק על אנשים מודרניים, אבל היום שומעים את זה על אברכים עם שטריימל שקונים בית באיזה איזור נידח שאין שם יהודים, הרי בשבת אין שם מניינים, איך אפשר לקנות כך בית, אני לא מדבר על מקום של יהודים, שבדיוק כולם נסעו משם ולא נשאר מנין, גם אז צריך לחשוב טוב אם לנסוע למקום שיהיה מנין, אבל לכתחילה לקנות בית במקום שאין מניינים, זה דבר מאוד חמור, באמצע השבוע אני יכול להאמין לו שהוא נוסע להתפלל במנין, ואני שואל אותו למה הוא עשה את זה, הוא אמר שהוא מצא מציאה, בית זול מאוד, מה המציאה כאן, למה אתה צריך בית אם אין לך מניינים לתפילות, אני מצאתי יותר טובה, בית במחיר יקר אבל ליד בית הכנסת, זה מציאה טובה, הרי אנחנו יהודים, וכל מטרת חיינו

שמחה רק מהקב"ה – לא מאלכוהול וסמים

ואנחנו נבקש הרבה על זה, רבש"ע עזור לי לחנך את ילדיי, עזור לי שיהיה שמחה בבית בשבת, עזור לי שיהיה לי מתוק בבית, ותזכרו ששמחה לא מגיעה מאלכוהול או מסמים ירחם השם, יהודי סיפר לי השבוע סיפור שכל כך הבהיל אותי, הוא סיפר שהוא חיתן את הילד האחרון שלו, והוא היה כל כך שמח מזה, שד' עזר לו לחתן את ילדיו, ואמר שהוא לא מבין בכל הדברים האלו, ואחד הילדים שלו הביא לו משהו ואמר שזה מאוד יעזור לו להיות רגוע בחתונה, והוא אומר שהוא מסתכל על התמונות של החתונה, והוא רואה שהוא בכלל לא היה בחתונה זו, בשעת מעשה הוא לא ידע כלום, אבל אחרי זה הוא רואה שהוא לא זוכר כלום מהחתונה הזאת, אחרי שנתנו לו איזה מין כדור של סם, הוא מסתכל על תמונות ולא זוכר כלל שהיה חתונה כזאת, אני לא יודע אם צריך לדבר מזה, אבל זה מאוד מפחיד, אברכים חסידים עם שטריימל נותנים דבר כזה להוריהם, צריך מאוד להישמר מזה, זה לא דבר שמביא שמחה, יש אברכים שמרגישים שכל כך קשה להם בבית ולכן שותים אלכוהול, צריך לדעת שלנו יש את היין ההונגרי, הדבר שבאמת משמח אותנו, העצות של רבינו.

ב"ה שלא רואים אצלינו בשמחות יין ושאר משקאות המשכרים, מותר לעשות קידוש והבדלה על כוס יין, אבל השכרות היא דבר מאוס, תסתכלו בלשון קדשו של רבינו בענין זה בספר המידות, צריך לבקש על זה מהשי"ת, יש אנשים שכבר מפורים קטן שותים, אפילו בתוך ברסלב ל"ע יש אנשים ששותים לשכרה, צריך לבקש הרבה שיהיה לנו שמחה באמת.

לדבר עם הילדים בענייני קדושה

צריך להתכונן לפני שבת עם כמה סיפורים

הביתה שום מוצר ממוצרי טכנולוגיה, הבית צריך להיות מקום נקי.

לא להתעצבן על הילדים העליונים

לא יקרה כלום אם הילדים ירקדו בשמחה, ח"ו לתת להם דברים לצפייה, ואם קשה לך לקבל את הרעש של הילדים, תרקוד איתם יחד, אל תבוא הביתה בתחושה שאתה רוצה רק לנוח, תרקד איתם קצת ואחרי זה תוכל להשכיב אותם בנחת, ואם זה מעצבן אותך, קח את העצה של רבינו ולך לפינה ותבקש מהקב"ה שלא תתעצבן, עכשיו מגיע שבת קודש, צריך כל כך הרבה רחמי שמים, שהשבת תעבור בבית בצורה נעימה ובשלום ובשלווה, צריך הרבה לבקש על זה.

חינוך בגיל צעיר מאוד

צריך לזכור שחינוך מתחיל מגיל קטן מאוד, אי אפשר להתחיל לחנך ילדים גדולים, קשה מאוד להתעורר לחנך ילד בגיל עשר, צריך כבר לחשוב מה אומרים לו, אברך אומר לי שהוא לא יודע מה לעשות עם הבחור שלו שלא מקשיב לו, הוא לקח לו את הטלפון והוא קנה עוד אחד, ואמר לבחור שלו ללכת לבית כנסת והוא לא רצה ודחף אותו, אמרתי לו שבגיל הזה, זה כבר לא עובד, כעת האבא צריך למצוא בו נקודות טובות כדי לא לאבד אותו, הזמן לחנך את הילד זה בגיל קטן, אוי לו למי שמפספס ונותן לילדים הקטנים שלו להתנהג בהפקרות ולעשות מה שרוצים, אחרי זה צריך המון רחמי שמים שהילד יתחנך כראוי, צריך לחנך ילד בגיל שנתיים, שלוש, ארבע, אז הם לומדים שמילה של הורים זה מילה, ואבא הוא לא חבר, כמוכן שמשחקים איתם ויורדים אליהם, אבל הם צריכים לדעת שאבא זה אבא.

אבל לא להיכנס לעצבים על זה, אברך אחד אומר לי שהוא אצל חמיו אחרי הלידה, והוא רוצה ללכת משם הביתה, כי תמיד כשחמותו מחליפה טיטול לתינוק, היא אומרת לו לצאת מהחדר, והוא כבר חושד, צריך קצת להירגע, כי זה כבר דבר חולני לחשוד בזה, וצריך לדבר עם הילדים בשכל, ולא לדבר עם הילדים במתח, אם מישהו נגע בו שיספר מיד ואז הוא אומר שהמלמד שלו נתן לו לטיפה, מותר למלמד לתת לטיפה, צריך לבדוק את הדברים האלו עם שכל, וצריך מאוד לשמור על הילדים, גם על הבנים וגם על הבנות, כדברי חז"ל וישמך בבנות, אם שולחים את הילדה לישון אצל חברה צריך לדבר איתה מאוד ברור, אם את רוצה לדבר עם החברה שלך כל הלילה מותר לך לדבר, אבל ח"ו לגעת בך, הגוף שלך היא רק שלך ולאף אחד אין זכות לגעת בך, אבל ההורים כל כך טרודים בפרנסה, ולא מדברים עם הילדים, וחושבים שידברו שבוע הבא או פעם אחרת, ולפעמים זה מאוחר מדי.

ברוך שהבדילנו מן התועים

הורים צריכים הרבה פעמים ללכת עם הילדים לרופאים, פעם הם צריכים רופא לגרון ופעם לאוזניים ופעם לקבל חיסונים, ויושבים שם בחדר המתנה, ורואים איך שאצל האומות העולם הכל כל כך יפה, יש שקט, הילדים יושבים עם הטלפון וצופים, ואילו אנחנו צריכים להיות עסוקים עם הילדים שלא יהפכו את כל החדר של הרופא, שלא ישפכו את המים, וכל רגע יש משהו אחר, אשתי אמרה לי שהמנקה התקשרה שהיא לא יכולה לבוא לנקות, כי יש שם איזה יום חג ואין בית ספר, והיא יכולה לבוא רק אם היא מגיעה עם הבת שלה – אין אצלם ילדים אלא שרצים – ואחרי זה בלילה שאלתי את אשתי איך היה, היא אמרה שהיה שקט, הושיבו אותה על הספא והיתה עסוקה עם הטלפון

יפים, ולדבר עם הילדים, ולא לשכוח לדבר איתם בענייני קדושה, כמה הם צריכים להיות שמורים ממנוולים, לא עובר יום אחד שאני לא שומע סיפורים מחרידים, כמה שאני חושב שאני יודע מה קורה, אני שומע כל יום דברים יותר מחרידים מאתמול, ואני נזכר תמיד מהשיחה האחרונה שהיה לי עם מוהרא"ש קודם ההסתלקות, לבד מהשיחה האחרונה בבית החולים, הוא דיבר איתי שיחה ארוכה מאוד בביתו, ואחד הדברים שאמר לי: הדור כל כך נופל, שיש כאלו נסיונות נוראים, אף בין בני משפחה, ואמר שהוא לא יכול לסבול את זה. צריך לדבר עם הילדים, ולא לשמוע את זה אחרי החתונה, ואז קשה מאוד לטפל, וכל השלום בית מתפרק, בני זוג מתחתנים הכל נראה טוב ויפה, ופתאום שומעים שהם לא מסוגלים לחיות בדרך התורה, ואז מתברר שאחד מהם עבר מקרה קשה של תקיפה, אם זה מבן אדם חיצוני ואם זה מבני המשפחה, היום שמעתי ממקרה כזה ואתמול שמעתי ושלשום שמעתי, דברים מאוד מחרידים, ומדברים מהמשפחות הכי חשובות, והם טוענים שאף אחד לא אמר להם שיש כאן בעיה, אם היו אומרים להם שאסור לאף אחד לגעת בהם, ושיבואו לספר, ושלא יפחדו, ואם היה להם נחמד לדבר עם ההורים, הם היו חוסכים המון בעיות, וכשאני שומע את הסיפורים האלו, אני מתחיל לדבר מזה ולעורר את ההורים והמורים לדבר עם הילדים, ואז מתחילים להגיד לי שאין צורך לדבר מזה ואנשים לא סובלים בכלל, ועובר כמה שעות מגיע אלי עוד סיפור ועוד סיפור ועוד סיפור, אל תפחדו לדבר עם הילדים, תדברו איתם בצורה עדינה אבל מאוד ברורה, אם מישהו רוצה לגעת בך תברח גם אם זה מבני המשפחה.

לפקח על הילדים אבל בלי כפייתיות

וכמובן שההורים צריכים לפקוח את העינים כל הזמן ולראות מה הילדים עושים,

מה לדאוג, לפעמים רואים אצל אומות העולם שיש להם שערות, זה לא זקן, זקן הוא דבר יהודי, ומי שקשה לו עם זקן, ישתמש בעצה של 'רצון לשון טוב', להגיד רבש"ע אני רוצה להיות טוב.

שיטה נוראה – אצלינו לא מדברים מזה

שתי העצות הקדושות של רבינו, של תפילה והתבודדות ולימוד התורה, תביא אותנו למדריגות הגבוהות ביותר, וזאת אבקש ממכם, לדבר עם הילדים מקדושה, לא בשבוע הבא, רק בשבת הקרובה, לא לגמגם לדבר מאוד פשוט וברור, להגיד שאף אחד לא יכול לגעת בגוף שלהם, הוא אפילו לא יודע מה אתה אומר, אבל ברגע האמת הוא יזכר מזה, ואתם יכולים להציל את החיים שלהם, אילו ההורים היו יודעים מה קורה בקעמפ, לא היו שולחים, הם שולחים את הילדים לבתי הכבשן, שולחים ילדים נקיים ומקבלים פצועים, הם ישמעו מזה רק אחרי החתונה, והיום יש שיטה 'אצלינו לא מדברים מזה', אם היו אומרים 'אנחנו לא יודעים מה לעשות' לא יודעים איך לפתור את הבעיה' ניחא, אבל להגיד שיש לנו שיטה, השיטה היא שאצלינו לא מדברים מזה, זה דבר נורא, הרי יש כאן בעיה, ואיך ילדים יוכלו להינצל מזה אם לא יודעים כלום, יש בחורים ואברכים שאומרים לי שהם הורגלו בעבירות שנים ולא ידעו בכלל שיש כאן בעיה, הם החריכו לעצמם את החיים בכל העולמות ואף אחד לא אמר להם שאסור לפגום, ועכשיו הם חייבים לבכות ולעשות המון תשובה, חייבים לדבר לילדים, ואל תסמכו על זה שאתם שולחים את הילדים אצלינו במוסדות, תדברו בעצמכם אל הילדים, לפעמים המלמד חושב שבטח כל ההורים מדברים ולכן הוא לא מדבר.

כל היום, אנחנו רוצים ילדים יראי שמים, ולא ניתן להם כל הכלים האלו, ונבקש הרבה על זה מהקב"ה שנזכה לדורות ישרים ומבורכים.

לימוד התורה

בשבוע הבא מסיימים מסכת בבא קמא, ומתחילים בבא מציעא, אולי אצליח לפעול אצל כל אחד מכם, ללמוד כל יום דף גמרא, ללמוד כל יום משניות, היום יש גמרות כל כך יפות, קניתי לאחרונה ש"ס מנוקד, אני כל כך מחיה את עצמי בזה, מגיע שעות הלילה, הילדים כבר יושנים, ואני עוד לא הולך לישון, פותחים גמרא, ולומדים דף אחר דף, א מחיה, עכשיו אחרי השיעור השכבתי את הילדים, וראיתי שיש לי עוד עשרים דקות, ב"ה למדתי עשר דף גמרא, כשלומדים גמרא בבית, קירות הבית שואבים קדושה מהגמרא, זה חודר בילדים, והאשה מעריכה כך יותר את בעלה, והפרנסה תגדל, כל החיים של הבן ישתנה, הוא יראה ישועות בכל ענין וענין, עם ילדיו ועם אשתו ועם הוריו ועם שכניו, ואם זה קשה תבקש על זה.

הזקן מביא שפע

בחור אחד אמר לי, שהוא לא מסוגל להיות עם זקן, אמרתי לו לפחות תבקש על זה, הזקן מביא לאדם פרנסה ושפע, אנחנו לא יודעים מה קורה באמת, רואים בן אדם מגולח עם רכב יפה ובית יפה, ולא יודעים מה קורה אצלו בבנק ובהלוואות, הרבה אברכים שקנו בית בקריה והיו צריכים הלוואה לתקופה, אמרו לי דבר מעניין, שהלכו לחברים לבקש הלוואה, דווקא אלו שהיה נראה שיש להם כסף, איך להם כלום, ואלו שנראה שאין להם ולמען הבדיחה ביקשו מהם הלוואה, והם אומרים שמוכנים לתת ויש להם כסף בצד, תבקשו מהקב"ה שתאהבו את הזקן, רבינו אמר שמי שהולך מהעולם עם זקן ופיאות אין לו

מניעות ובלבולים

הנסיעה לאומן

צריך הרבה סייעתא דשמיא להיות מקושר לרבינו, כי לפעמים יכול להיכנס מחשבה באברך, מי אמר שמקומי באמת בהיכל הקודש, ובדרך כלל מדובר אחרי שהאכילו אותו והשקו אותו והלבישו אותו ברוחניות ובגשמיות, אחרי שהוא התחיל ללמוד חומש משניו וגמרא ולהתפלל ולדבר אל ד', ולחפש בעצמו נקודות טובות ולקבל בטחון בעצמו, והוא מסתובב עם קושיות, מי אומר שהיכל הקודש הוא המקום האמיתי, התשובה לזה הוא יקבל כשילך אל השי"ת וישוחח על זה, ויגיד אולי זה לא המקום באמת, שמע ד' קולי אקרא, יגיד להשי"ת הרי מי לימד אותי לדבר איתך, רבינו הקדוש ותלמידיו, ואני עוד חושב לעזוב את רבינו, צריך חבר טוב לדבר איתו על כך ולהתחזק יחד.

אברכים הגיעו לשאול על קניית כרטיסים לאומן לראש השנה, יש כמה וכמה דרכים, ושואלים אם לנסוע דרך טורקיה, אני לא יגיד מה לעשות, אני רק יכול להגיד לכם מה אני הייתי עושה, אני לא הייתי נוסע איתם, כעת כשכל העולם מוסת נגד יהודים, ובפרט הערבים והמוסלמים, צריך הרבה רחמי שמים אפילו כאן בארה"ב וכל שכן בטורקיה, זה אולי דרך קלה אבל לא בטוח שזו הדרך הבטוחה, אני מקווה שנוכל לנסוע עם צ'רטר, אני רוצה להוציא את המטוס משדה תעופה ליד הקריה ישיר למולדובה, אני מקווה שעוד שבועיים נדע בדיוק בעזרת השם, אולי לאנשי שלומינו כאן בעיר זה קצת רחוק, בקריה גרים ציבור גדול וקשה להטריח אותם, וכל אחד יעשה התבודדות לעצמו, והעיקר לבוא לרבינו לראש השנה, עם הראש ישיבה או בלי, העיקר להגיע לרבינו, ועם תפילות וכיסופין ורצונות והשתוקקות יזכו לזה בעזרת השם.

מתוך שיעור ליל שישי ערב שבת שקלים תשפ"א

רבינו כלל לא הולכים על המנהיגים היום, רבינו דיבר לפני מאתיים שנה, ואל תקחו את זה אישי, לא מדברים מהאדמורי"ם של היום, רבינו מגלה לנו את הדרך שלנו להתקרבות אליו, לפעמים יש אדם שמוצא צדיק המרים לו את ראשו ומקרבו לאביו שבשמים, כי תשא את ראש בני ישראל, ומביאו לכפר על נפשותיכם על ידי סוד מחצית השקל, ויש לפעמים שמגיעים לרשעים בחושך ידמו.

במחצית השקל יש כל כך הרבה סודות, אפשר לדבר עליהם כל היום, אחד הסודות שיש במחצית השקל שאנו מקבלים מרבינו, זה הנקודה טובה שיש לכל אחד מאיתנו, וכמה כל אחד ואחד יש לו את החשיבות שלו, וזה מה שהיה במחצית השקל, העשיר לא ירבה והדל לא ימעיט ממחצית השקל, כל יהודי מביא חצי שקל, גם אני יהודי פשוט מביא כמו משה רבינו, כי כל אחד מועיל לעבודת המשכן ולקרבתו, והקב"ה צריך את כל אחד ואחד.

כל יהודי שמתקרב לרבינו רואה זאת בעיניו איך רבינו מרים אותו, איך הוא מתחיל ללמוד ולהתפלל, והוא מתחיל להרגיש את השי"ת, המצוות מקבלות חשיבות, מתחילים להחשיב את השבת, מרגישים טוב בעצם

מגיע עכשיו שבת שקלים, וזה זמן ראוי ונכון להתקרב מחדש לרבינו, שבת שקלים מתקרבים לצדיקי אמת, חסידים היו נוסעים לצדיקים לשבת שקלים, הרה"ק ר' פנחס מקאריץ זי"ע היה אומר שד' הפרשיות הם נגד ד' שמות הוי"ה ברוך הוא, והוא כל כך ממתין להם כדי להתראות עם השם יתברך, אל תדאגו אני לא הולך לדבר קבלה.

רבינו אמר שצריך ללמוד כל יום הלכה, ולכן הכניס מוהרא"ש בסידור עת רצון הלכות קצרות, שאם לא יספיק ללמוד שיעור בהלכה כראוי לכל הפחות ילמד הלכה קצרה עם תפילין ר"ת ויקיים דברי רבינו, כגון ההלכה מצוה להרבות בסעודת ראש חודש, וכן יש הרבה אנשי שלומינו שנוהגים לגבי ליקוטי מוהר"ן, הרי צריך ללמוד כל יום ליקוטי מוהר"ן, והתורה הקטנה ביותר בליקוטי מוהר"ן, היא בחלק א' סי' קי"א, הנגזעת לשבת שקלים.

וכך אומר רבינו: כי תשא את ראש בני ישראל, ראש בני ישראל ר"ת רבי, רשעים בחושך ידמו ר"ת רבי. מי שלומד את זה כל יום, זוכה ולומד כל יום תורה בליקוטי מוהר"ן.

רבינו מגלה לנו בתורה זו, מה הולך אצל הרביים, וח"ו לא מזלזלים באף מנהיג, כי דברי

לעצור שם כי אני בעל תפילה, והציבור מחכה, אבל אני לא רוצה ללכת, ואז אני ממשיך עוד פסוק, ושוב קשה לי ללכת משם, ד' לי בעזרי ואני אראה בשונאי, מי השונא האמיתי שלי שרוצה להרוג אותנו, אצל כל אחד יש שונא חזק, אצל הרבה אנשים זה הטלפון, שרוצה להרוג אותו ולהוריד אותו לשאול.

ואחרי זה יש עוד פסוק, טוב לחסות בד' מבטוח באדם, למה יש לנו לבטוח באנשים, אברך אחד עלה אלי השבוע, הוא לא מאנ"ש, אבל הוא שומע שיעורים, ומספר שמישהו הפיל אותו עם עיסקה ומסמכים והוציא ממנו כמה מאות אלפי דולר והוא לא יודע מה לעשות, כל זה מגיע כי הוא בטח באנשים, אם שרים את ההלל עם התבוננות יודעים שאי אפשר לבטוח באנשים, ואחרי זה עוד פסוק, טוב לחסות בד' מבטוח בנדיבים, פסוק שיכפיל לך את האמונה והבטחון רק בהקב"ה ולא באף אחד אחר.

ואחרי זה עוד פסוק, כל גויים סבכוני בשם ד' כי אמילם, ואם מישהו ישאל מי הם הגויים האלו, הרי איפה שאני גר במאה שערים אין גוי אחד, התשובה היא שוב הטלפון, לפעמים רק בשמיעה לבד, שומעים דברי הבל של אנשים שהם מביאים דעות מאומות העולם, ומכניסים לנו דיעות של גויים, ושוב אומרים סבכוני גם סבכוני בשם ד' כי אמילם, רק הקב"ה יכול להוציא אותי מכל הדעות הנפסדות האלו, הרי אף אחד לא יודע מה אני עובר, ומבחוץ אני נראה אברך חושב.

ודוד המלך ממשיך ואומר דחה דחיתני לנפול וד' עזרני, היצר רוצה להפיל אותי ולהגיד שאני כבר דחוי, אבל הקב"ה עוזר לי, וכך אפשר להתבונן בכל הפסוקים, ועל זה אומר רבינו שהלל מביא בנו אהבת השי"ת, ואחרי זה יש את הבקשות מהלב אנא ד' הושיעא נא אנא ד' הצליחה נא.

מוהרא"ש היה תמיד מדבר בענין מחצית השקל, שכל יהודי חייב לדעת שהוא רק חצי, ורק יחד עם יהודי נוסף הוא שקל שלם, וכל

שמירת השבת, ושמחים בשבת, יש אנשים שאצלם שבת הוא היום הגרוע ביותר בימי השבוע, היום המשועמם ביותר, הוא לא עובד ולא שומע חדשות, ולא יכול לקנות לוטו ואין לו מה לעשות, אבל יהודי הזוכה להתקרב לצדיק אמת, כפי שכולנו זכינו, אנחנו מחכים כל היום לשבת קודש, זה יום שמקרב אותנו להשי"ת, יום שאנחנו שמחים שאנחנו יהודים ושומרים שבת, יום שאנחנו יושבים עם האשה והילדים מתוך שמחה, יום של שירות ותשבחות, יום של סעודות ושינה, רוחניות וגשמיות יחד.

צריך לדעת שבשבת בבוקר חייבים ללכת למקווה, וכל אחד חייב להתאמץ על זה עד כדי מסירות נפש, אם יש אברך שאומר שהוא הולך רק פעם אחת בשבוע, עדיף שילך בשבת בבוקר מאשר בשאר הימים, אביו של מוהרא"ש היה גר בברונקס, ולמוהרא"ש לא היה שם מקוה אצל אביו, ובכל שבת בבוקר, הלך דרך של שעה למקווה, וחזר שעה מהמקווה, כדי להתפלל עם אביו, אף אחד לא הכריח אותו, הוא היה בחור בן שש עשרה אבל ידע שבשבת בבוקר צריכים מקווה, אני בטוח שהסיבה שלא כל כך מקפידים על זה, כי האברכים לא יודעים את החשיבות של זה, כי אברכים מקפידים רק על דברים שהם יודעים שזה חשוב, וחושבים שילכו למקווה במוצ"ש, מי שרוצה יכול ללכת גם במוצ"ש, אבל בשבת בבוקר חייבים ללכת למקווה, אולי כשישמעו כמה מוהרא"ש טרח לזה, יבינו את החשיבות של זה ויעשו כמותו וילכו למקווה, לטבול טבילה בשבת בבוקר, לקבל תוספת קדושת שבת.

מתקרבים לראש חודש אדר, רבינו אומר בספר המידות, על ידי אמירת הלל בקול זוכים לאהבת השי"ת, המזמורים שדוד המלך אמר, מילים שמחדירות בנו כל כך הרבה אמונה וכל כך הרבה אהבה להקב"ה, ד' לי לא אירא מה יעשה לי אדם, מה בן אדם כבר יכול לעשות לי כשיש לי את הקב"ה, כשאומרים את המילים האלו בהלל, אי אפשר ללכת הלאה, וקשה לי

הסובבים אותך, שיש לה בעיה פלונית, בסוף רק אתה תסכול, אבל אם תבליג על זה ותעזור לה בזה, אתה תרויח, אפשר לשבור בית ברגע אחד, לפעמים אחרי שעובר על האשה שבוע קשה עם הילדים, יכול להיות שהיא תצעק על הילדים, ואז נדלק אצלו העצבים וצועק עליהם בפני כולם, ולפעמים הוא נותן מבט אחד ואומר לה תפסיקי לצעוק, אבל הוא הרס את הבית, ואם הוא חכם הוא שותק ומרגיע את הכל, ואומר שהילדים בטח יצייתו מעכשיו והלאה.

כבר סיפרתי כל כך הרבה פעמים את הסיפור במסכת שבת אבל אני רוצה עוד פעם לספר, הגמרא אומרת מעשה באדם אחד שנשא גידמת, אשה שידיה משותקות, ולא הכיר בה עד יום מותה, הוא לא ידע מזה, וקודם הגמרא אומרת על זה, שהיא היתה אשה כל כך צנועה, אחרי זה הגמרא אומרת שזו דרכה בכך, והחידוש כמה צנוע הבעל, ולכאורה יש כאן פלא גדול, וכי אסור להסתכל על האשה שלו, אני לא מדבר על המדריכים המורידים את האברכים לעבירות חמורות על ידי שאומרים להם להחמיר ולפרוש, ועל ידם אברכים שמעולם לא רצו להגיע לידי עבירה ורק רצו לחיות כדרך התורה, וכשלא נותנים להם לחיות, הם מחפשים חיים באשפה, מוהרא"ש היה אומר שהוא יליץ טוב בבית דין של מעלה על כל הבחורים שהם לא רצו לחטוא אבל מה לעשות שלא מצאו שידוך, וככה הוא גם יליץ טוב על האברכים שהם לא אשמים כי הם קיבלו הדרכה לא נכונה, וזה עוד יותר קשה לו מבחור, כי יש לו אשה ואומרים לו לפרוש ולצאת מהבית ולא לדבר איתה, רק בליל שבת להגיד לה גוט שבת, כי הרי היא בישלה כל השבת, ותוסיף גם שהאוכל היה טעים ותרונן מיד בחזרה לבית הכנסת, וככה נופלים לעבירות חמורות שלא באשמתן, כי אם דיברו עם האשה שתי דקות הם מרגישים שחייבים לעשות תשובה על כך.

כולנו אמרנו היום בערב ראש חודש יום כיפור קטן, כה נהוג בברסלב, בעולם נוהגים להגיד

אחד חייב להגיע לחבירו ולחיות בשלום, והוא הדין בבית, כל אחד חצי, צריך לדעת שבבית כל דבר הוא חצי, אם יש משהו טוב ואם יש משהו לא טוב, גם לך יש חלק בזה חמישים אחוז, והחשיבות שלך בבית כמוה ולא יותר, לכל אחד יש חמישים אחוז, ומי שחושב שהוא קצת יותר חשוב, והוא שישים אחוז והיא רק ארבעים אחוז, אומר מוהרא"ש שאז זה ס"מ, שישים ארבעים, שמו של הס"מ זה ד' אותיות יש אח"כ גם אותיות א' ל', אבל קוראים לו ס"מ, כי מי שחושב שהוא יותר מאשתו יש אצלו הס"מ בבית, אותו דבר כשמישהו חושב שמישהו אחר יותר חשוב ממנו ומוריד את המצב רוח שלו וחושב שהוא רק מ' והשני ס', זה גם ס"מ.

אנחנו חיים בתקופה מאוד קשה, כל יום שומעים על בית אחר, שהילד עזב את היהדות, ואחרי זה הדבר גורם שכל הבית מתפרק, ובדרך כלל הכל תלוי בשלום בית, ראו שהגיע על ידי זה צרה אחת וממשיכים להביא בזה עוד צרות, אחרי שהילד ל"ע מוריד את הפיאות, אומר אחד מבני הזוג לבן זוגו, זה קרה כי אתה צעקת חזק מדי על הילד, ואז השני עונה לו שזה קרה כי התנהגת עם הילד ברכות מדי ונתת לו הכל, ואז עונה הראשון שזה קרה כי לא למדת איתו וכו', ומה שקורה עכשיו שלאט לאט עוד ילד עוזב ועוד ילד וכל הבית מתפרק.

השיעור כאן מיועד לכל אחד, אבל השיעורים בליל שישי מיועדים בעיקר לאברכים, שידעו איך לנהל את הבית, אנחנו לא יודעים את דרכיו של השי"ת, ולפעמים יכול להיות בית מאוד יפה ומאוד חשוב ואעפ"כ הילד נופל, זה סוד הגלגולים, אבל מוהרא"ש כותב שרוב הילדים עוזבים את היהדות כי ההורים לא חיים יחד בשלום, ולא מכבדים אחד את השני אלא מאשימים אחד את השני.

ואף אם אתה חושב שלאשתך יש בעיה, הכל תלוי בך, אם תדבר מהבעיה ותדגיש את הבעיה ותצחק על הבעיה, ותספר לכל

הכתר של הבית שלך, תכבד אותה, ותראה רק את מעלותיה, ואז יהיה לך שקל שלם בבית.

כולם מקשים למה אומרים בנוסח התפילה ושקל אשא בבית נכון ונשא, הרי בבית המקדש לא יתנו שקל שלם אלא מחצית השקל, אבל כשיהודי מכניס לראשו שהוא רק מחצית השקל ואשתו המחצית השניה, יש לו שקל שלם, ואז הוא יכול להגיע לבית המקדש בקדושה, כי רק כשיש שלום בית יש קדושת המוח, ולכן רבינו כל כך הקפיד על שלום בית, כדי שנחיה בקדושה וטהרה, אנשים שואלים למה מדברים כאן כל הזמן משלום בית ושלום בית ולא מדברים מעבודת השם, והתשובה היא ששלום בית זה עבודת השם.

כשהאברך רואה שאשתו הסתכסכה משהו עם אמא שלה, וכשאתה מגיע הביתה היא כעושה על הריב שלה, ואז היא מתחילה לצעוק עליך ולשפוך את הכל עליך, וסוף סוף ומצאה איזה חוט השערה למה לצעוק, תגיד מילה אחת ותסדר את הכל 'סליחה', למה כל כך קשה להגיד סליחה, במילה אחת והשלום בית חוזר לביתך, תלך למטפל בשלום בית והוא ישגע אותך, וקודם ישמע אותך ואחרי זה אותה, ושוב אותך ושוב אותה, ובכל רגע ישתכנע לצד אחר, והוא לא יכול לגלות לך שיש מילה אחת לצאת מכל הסיפור, תגיד סליחה וזהו, הרי קנית לסעודת שבת כל כך הרבה דברים יפים, וכל השבת תלוי על חוט השערה, היא צעקה למה שמת את הבגדים במקום זה, אף שהיא גם שמה שם את הבגדים, תגיד סליחה, ולא יקרה כלום אם תוסיף עוד כמה מילים טובות.

הגמרא מספרת שרב כהנא התחבא בחדר שינה של רב, וראה איך רב נותן מילים טובות לאשתו, ורב ראה אותו וצעק עליו שאין זה דרך ארץ, ענה רב כהנא תורה היא וללמוד אני צריך, והגמרא מלמדת אותנו איך צדיקים וקדושים חיים בקדושה וטהרה, על ידי שלום בית ומילים טובות, הבחורים היום והאברכים היום שומעים הרבה איך לחיות בשלום בית,

רק ערב ראש חודש אלול, אבל אצל אנ"ש אומרים בכל ערב ראש חודש חוץ מער"ח חשון שזה עדין חודש תשרי שלא אומרים בהם תחנון, וער"ח טבת שזה באמצע ימי החנוכה, ער"ח אייר לא אומרים כי זה בניסן שלא אומרים תחנון, ובערב ר"ח תשרי, כי זה חודש מכוסה, והסימן הוא מלבד חטא"ת הכיפורים [חשוון טבת אייר תשרי], ואמרנו היום בוידוי של רבינו נסים הגדול, את אשר טהרת טמאתי, את אשר טמאת טהרתי, את אשר הותרת אסרתי ואשר אסרת הותרתי, בשלמא אשר טמאת טהרתי ואשר אסרתי הותרתי, הרי זה דבר חמור מאוד, כי מתירים ומטהרים את האסור והטמא, אבל על מה מתוודים כשאומרים אשר הותרת אסרתי ואשר טמאתי, ואחרי זה ממשיכים ואומרים את אשר הקלת החמרת, את אשר קרבת ריחקתי, והכוונה בכל זה, שאנו מתוודים ואומרים שבגלל שהיה את אשר טהרת טמאתי ואשר הקלת החמרת וכשאתה להתקרב התרחקתי, ואשר הותרת אסרתי, בגלל זה הגעתי ל"ע לאשר טמאת טיהרתי ולאשר אסרת הותרתי, הגלל שהדריכו אותי לאסור דברים המותרים, כך הגעתי לעבור על איסורים חמורים, אך לא להכעיסך נתכוונתי

והתשובה על השאלה של הבעל הצנוע עם הגידמת הכוונה שלפעמים יש אברך שאומר יש לי אשה גידמת, אני עושה בשבילה הכל, אני מביא פרנסה ועובד קשה, משלם שכירות דואג לה ולוקח אותה כשירות נהג מונית, ומה אני כבר מבקש שתסדר קצת את הבית, היא ממש גידמת, אבל הוא לא ראה את זה, הוא ראה את הדברים הטובים שלה, הוא סידר את הבית, והיה שמח שיש לו אשה, וב"ה שהוא נשוי, ועל זה אמרו כמה צנוע אדם זה.

ולפעמים האשה לא יכולה לסדר את הבית ואין לה כח נפש לזה, כי אתה מתייחס אליה בצורה לא מכבדת, וכשהיא מבקשת שתיקח אותה עם הרכב, אתה אומר שאתה לא הנהג מונית שלה, וכי היא כן המבשלת שלך? והמנקה שלך? והמכבסת שלך? הרי היא

בגמרא שרואים איך התנאים והאמוראים חיו בבית, שאעצור ואפסיק ללמוד בדרך הלימוד, אלא להבין בדיוק מה הדרך להגיע לשלום בית בקדושה.

אבל כשאני התקרבותי למוהרא"ש לא ידענו כלום למה מוהרא"ש מתכוין לא לחיות עם חומרות, ומוהרא"ש אמר לי, שכשאני לומד גמרא בדרך הלימוד, ברגע שמגיע קטע

שבת קודש פרשת וישלח בצל ראש הישיבה שליט"א

בויליאמסבורג

⚠ מדור זה נכתב מפי השומעים ויתכן
שהדברים לא מדויקים או לא הובנו כראוי

עלה לאחד מחסידי ברסלב ולימדו לצעוק אל ד', אבל כעת אין הם יודעים להעביר זאת לאחרים, ואמר ראש הישיבה, אני מדבר על יראי השם וצדיקים גדולים, אבל אין להם דרך להעביר זאת לתלמידיהם, ואמר על גדול אחד שעבר לאחרונה אירוע מוחי, מרוב צרות שהוא שומע מאנשים, ואמר חבל שאין מעבירים לתלמידים את העצות הטובות.

בדרך סיפר ראש הישיבה על אחד שהיה צועק עליו בכל עת וזמן מחמת שהיה נראה לו פעם אחד שראש הישיבה מטלטל בשבת וסומך על העירוב, ומאז שנים רבות צעק עליו בכל עת מצוא, שבת שבת, אף באמצע ימות השבוע, ואמר שאחרי תקופה התחיל ליתן לו צדקה וקרא אליו לארוחת ערב בביתו, ומני אז הפסיק לצעוק עליו.

ודיבר ראש הישיבה על ספר של אחד הצדיקים שלמד בזה רבות, אבל לא מצא מה הוא יכול להוציא משם למכור לדור הצעיר, אמר אחד האברכים שאביו הוציא ספר של מאה סיפורי צדיקים לילדים רק מספר זה, אמר ראש הישיבה, בספר זה יש המון סיפורים של

כליל שבת אחרי התפילה נכנס ראש הישיבה לראות את הבחורים בעת ששרו זמירות, והתעניין על הבחורים שלא היו שם היכן הם אוכלים, לאחר התפילה דיבר עם האברכים על איזה בחור שעלה ביום שישי לבית המדרש והוא לא מתנהג כפי שתלמיד היכל הקודש מתנהג, ואמר עליו ראש הישיבה, חבל חבל על כל מי שמתחכם, עם חכמות אי אפשר להישאר מקושר לרבינו, ושאל אחד האברכים האם על ידי לימוד עצתו אמונה יכולים לזכות להישאר מקושר לרבינו, ואמר שמי שהוא חכם גדול לא ימצא כלום בעצתו אמונה, כי הוא לא רואה שם חידושים, אבל מי שלומד עצתו אמונה בתמימות ופשיטות ורוצה לציית לרבינו יצא מזה.

וסיפר על אודות שני משפיעים בדורינו, שאנשים נכנסים אליהם ומבכים את צרת לבם, אבל הם לא יכולים לסייע להם, כי הם לא אומרים להם לדבר אל השי"ת, אף ששני המשפיעים האלו חיים מספרי רבינו, אבל הם חיים כך רק לעצמם ולא יודעים להעביר זאת לאחרים, ואמר ראש הישיבה על אדמו"ר אחד שעבר תקופות מאוד קשות בילדותו, ובנעוריו

בעבורינו, כי הרי אנחנו מלאים בחלישות הדעת אם רואים שמכבדים אחד מהאחים יותר מאיתנו, ועל זה באים חז"ל ונותנים לנו עצה איך לצאת ממצוקתינו, על ידי התורה הקדושה, לימוד התורה מגרשת כל חלישות הדעת, לולי תורתך שעשועי אז אבדתי בעניי, רק התורה הקדושה תרפא את האדם.

ואמר ראש הישיבה שב"ה יוצאים מימי השובבי"ם שבהן עשינו את כל התיקונים, וכעת נכנסים לחודש אדר, חודש השמחה, ושמחה היא רק על ידי התורה.

מופתים של צדיקים, אבל אין לי מה לספר מופתים אם אי אפשר ללמוד מזה כלום לעצמינו ולעבודת השם ולחינוך ולשלום בית ולתורה תפילה.

- בסעודה שלישית דיבר ראש הישיבה על המדרש שהקב"ה אמר למשה רבינו שיקח את אהרן לכהן גדול, ולמשה רבינו היה על זה חלישות הדעת, ואמר לו הקב"ה תורה היתה לי ונתתיה לך, ואמר ראש הישיבה שזה פלא גדול לומר שלמשה רבינו היה חלישות הדעת, ועל כרחך שהמדרש בא להורות דבר
